

Oyun: Bir Heves
Yazan: Alfred de Musset

MATHILDE

Mademki o keseyi yakamadım, öyleyse benimkini yakayım, zavallı küçük biraz önce seni öpüyordum değil mi? Söylediğimi de hatırlıyor musun? Geç kalmışız, gördün mü? Artık o seni istemiyor. Beni de istemiyor. (Şömineye yaklaşır.) Hayaller kurmak delilikmiş! Meğerse onlar hiç gerçekleşmiyormuş. Aklınıza gelen bir fikri okşayan önüne geçilmez bu istek, bu cazibe nedir? Onun ardı sıra koşmaktan ve onu gizlice yapmaktan niçin bu kadar haz duyarız? Bütün bunlar neye yaramış sanki? Ağlayıp sızlamaya değil mi? Hey insafsız kaderim, ne istersin benden? En sade bir dileğin gerçekleşmesi en zayıf bir ümidin canlanması için daha nasıl tedbir almak veya nasıl dualar etmek gerekir acaba? Hakkınız var kont cenapları, ehemmiyetsiz bir şey için çok ısrar ediyorum. Ama ısrar içimden geliyor. Ya siz çok mağrur veya çok vefasız olan siz, bu çocukça münakaşaya sebebiyet vermekle ne kazandınız. Ah!... Artık beni sevmiyor, anlıyorum, sevmiyor artık beni o, sizi seviyor sizi!... Madam ve Blainville... (Ağlar) Artık düşünecek şey kalmadı, daha çabuk çıkıp gelmesini bilmeyen şu çocuk oyuncuğımı ateşe atalım. Eğer keseyi bu akşam ona verseydim belki yarın kaybederdi. Evet, hiç şüphe yok kaybederdi. Benim keseyi ya masanın üzerine yahut da kullanılmış eşyaların arasına atacaktı. Halbuki öteki... her zaman yanında olacak, hatta belki şu saatte oyun oynarlarken gururla cebinden çıkarıyordur, işte masanın üzerine koydu, içindeki paraları şıkırdatıyor. Ah! Ne bedbaht kadını! Kıskanıyorum!... Nefret etmem için bir bu eksikti. (Keseyi ateşe atacağı sırada birden durur.) Fakat sen bana sanki ne yaptın, elimin emeği olan zavallılık? Niçin seni yok edeyim? Kabahat sende değil ki? Sen de bekliyor ve hatta ümit etmiyor muydun? Parlak renklerin onun şu merhametsiz sözleri söylediği sırada solmamış bile... Gerçekten hoşuma gittin, seni sevdiğimi şimdi anladım... Bu ince ağ içinde hayatımın on beş günü saklı... Hayır, hayır, seni ören el seni yok etmeyecek. Seni saklayacağı, tamamlayacağı da. Benim için aziz bir hatıra olacaksın. Seni kalbimin üstünde taşıyacağım. Hem gönlümü ferahlatacak hem de kalbimi kemireceksin. Ona olan aşkı, onun beni ihmalini ve çapkınlıklarını da hatırlatacağın... Belki de kim bilir, seni göğsümde saklarsam, günün birinde gözüne ilişirsin! (Oturur ve eksik olan diğer püskülü de dikmeğe başlar.)